

Een nieuwe groeiplaats van *Trifolium micranthum* Viv.

door

A. DE VISSER (St. Laurens)

In de zomer van 1964 was ik met de heer Ruygrok van het Laboratorium voor Experimentele Plantensystematiek te Leiden en een assistente op Walcheren op zoek naar Ranunculaceëen, in hoofdzaak Waterranonkel. Toen wij in een weiland in een drinkput voor het vee te St. Laurens *Ranunculus baudotii* verzamelden, vond ik aan de op het zuiden geëxponeerde helling van die put enkele planten van *Trifolium micranthum*.

Enige weken later met een groep van het RIVON onder leiding van Dr. Westhoff een oriënteringsronde over het eiland makende, toonde ik de planten aan die put. Van Leeuwen, als gewoonlijk wat afzonderlijk op onderzoek, vond daar toen aan een eveneens door de zuiderzon beschenen slootrand *Trifolium micranthum* in een vrij groot aantal planten.

De nieuwe groeiplaats ligt op minstens 10 kilometer afstand van de dichtstbijzijnde bekende vindplaats van de soort. Zij ligt in het midden van het eiland, op laaggelegen terrein, dat gedurende de inundatie in 1944—'45 diep onder zeewater heeft gestaan. Er zijn m.i. twee veronderstellingen mogelijk hoe de plant daar gekomen is. Of de soort heeft daar ook voor de inundatie gegroeid en is na het droogvallen uit achtergebleven zaad ter plaatse nieuw opgeslagen, of zij is met graszaad bij de inzaai van het weiland meegekomen. De eerste veronderstelling lijkt mij het meest voor de hand

liggend, aangezien ik na de inundatie heb waargenomen, dat meerdere klaversoorten, o.a. *Trifolium pratense* en *T. dubium* ook uit achtergebleven zaden, die onder water dus hun kiemkracht hadden behouden, op hun oorspronkelijke plaatsen zijn teruggekeerd.

De groeiplaats wijkt sterk af van de overige op Walcheren bekende. Deze zijn alle in de zandige binnenduinrand op of aan het z.g. vroom gelegen. De grondsoort in het weiland is sterk afslibbare klei, die in de zomer vlug uitdroogt en dan scheuren gaat vertonen. De overige plantengroei bestaat uit weidegrassen, o.a. *Lolium perenne*, *Agrostis stolonifera*, *Cynosurus cristatus*, verder *Achillea millefolium*, *Plantago lanceolata*, *Ranunculus sardous*, *Trifolium dubium*, enz. De in de zomer tot modderig uitdrogende ondiepe sloot is op de bodem vrij zout, hetgeen blijkt uit de daar groeiende planten, zoals *Spergularia salina*, *Salicornia europaea* en *Juncus gerardii*, doch ter hoogte van de *Trifolium*-planten wel geheel ontzilt.

Aansluitende op de mededeling van Van der Ploeg in *Gorteria* 2, no. 6 kan ik uit ervaring op Walcheren berichten, dat ook hier op beweide plaatsen *T. micranthum* zeer klein blijft, doch m.i. juist daardoor, profiterende van het volle licht, rijk bloeit en zaad geeft en dat zij wel gevoelig is voor wat meer vocht, mits dat niet gepaard gaat met hoog opschieten van andere vegetatie. Waar de soort van nature een prostrate groei heeft, hebben de neerliggende stengels tussen hoger groeiende vegetatie te weinig licht en verdwijnt zij daar op den duur. Ik heb door de vermindering van de konijnenstand als gevolg van myxomatose meerdere duinplanten zich zien uitbreiden, doch ik heb op Walcheren ook plaatsen gezien, die eertijds werden kaalgevreten, doch waar later door die uitbreiding *T. micranthum* werd overgroeid en verdween.

Summary

Some ecological data concerning *Trifolium micranthum* Viv. from a new locality in the isle of Walcheren.